

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201693
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3614201693.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcov: 1/ F. M. M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - I., 2/ G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - I., 3/ S., 4/ JC., zast. opatrovníkom X., 5/ L., právne zastúpených Dudzík & Gerová Advokátske združenie so sídlom v Topolčanoch, Škultétyho 1597/7, proti žalovanému: S., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, J. Jesenského 69, o vyslovenie dedičskej nespôsobilosti zákonného dediča, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 5C/1/2021 a veci Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 3C/94/2015 **z a m i e t a**.

III. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.03.2014 sa žalobcovia domáhajú vyslovenia, že žalovaný je nespôsobilý dedič po poručiťke F. O., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX (ďalej len ako „poručiťka“).

2. Tunajší súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 3C/44/2014-260 zo dňa 14.03.2017 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5Co/310/2017-288 zo dňa 25.04.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Po zrušení tunajší súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 3C/44/2014-301 zo dňa 27.09.2018 tak, že žalobe vyhovel a vyslovil, že žalovaný je nespôsobilý dedič po poručiťke L. O., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX. Zároveň priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 5Co/27/2019-348 zo dňa 13.03.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote dovolanie.

3. O dovolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4 Cdo 227/2019 zo dňa 25.11.2020 tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/27/2019-348 zo dňa 13.03.2019 a rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 3C/44/2014-301 zo dňa 27.09.2018 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému naďalej svedčí dedičské právo zo závetu zo dňa 05.12.2002, ktorým bol ustanovený za dediča nehnuteľnosti v katastrálnom území H., parcely č. XX/X - zastavané plochy o výmere 386 m², parcely č. XX/X - zastavané plochy o výmere 45 m², parcely č. XX/X - zastavané plochy o výmere 67 m², parcely č. XX/X - zastavané plochy o výmere 170 m², parcely č. XX/X - zastavané plochy o výmere 29 m², stavby súpisné č. XX na parcele č. XX/X - rodinný dom, všetky zapísané na LV č. XXX (ďalej len ako „nehnuteľnosti“), pretože nebolo zistené a žiadna zo strán sporu netvrdila, že by došlo k zrušeniu záveru zo dňa 05.12.2002 v zmysle ustanovenia § 480 Občianskeho zákonníka (napríklad jeho odvolaním alebo zriadením nového závetu v rozsahu, ktorý by vylučoval žalovaného z dedičského práva zo závetu zo dňa 05.12.2002, alebo jeho zničením), že by sa žalovaný stal dedičsky nespôsobilý v zmysle ustanovenia § 469 Občianskeho zákonníka, alebo že by dedičstvo po poručiteľke odmietol. Za tohto stavu má dovolací súd za to, že konaním žalovaného, ktoré spočívalo v tom, že žalovaný s manželkou uzavrel s poručiteľkou dňa 10.10.2006 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti identické s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom závetu, nedošlo k odlišnému usporiadaniu dedičskej postupnosti po poručiteľke v rozpore s jej vôľou vyjadreniu v závete zriadenom 05.12.2002. Z uvedeného dôvodu, teda že konanie žalovaného nesmerovalo proti prejavu poslednej vôle poručiteľky, súdy nesprávne dospeli k záveru, že žalovaný sa dopustil zavrhnutia hodného konania proti prejavu poslednej vôle poručiteľky a skutočnosť, že uzavrel spolu s manželkou s poručiteľkou kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti identické s nehnuteľnosťami, ktoré boli obsahom závetu, tak nemohla mať za následok jeho dedičskú nespôsobilosť v zmysle ustanovenia § 469 Občianskeho zákonníka. Keďže dovolateľ opodstatnene namieta nesprávne právne posúdenie veci a súdy nesprávne interpretovali a aplikovali ustanovenie § 469 Občianskeho zákonníka, rozsudky okresného a krajského súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Partizánske na ďalšie konanie.

4. Na pojednávaní dňa 17.06.2021 právny zástupca žalobcov uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal k dispozícii rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, kedy kúpna zmluva medzi poručiteľkou a žalovaným bola vyhlásená za neplatnú, čo sa udialo až po tom, čo bolo rozhodované o neplatnosti závetu. Navrhuje toto konanie prerušiť, dokedy nebude rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/1/2021 o neplatnosť závetu, ktoré je vedené na tunajšom súde a tiež konanie vedené pod sp. zn. 3C/94/2015 o určenie rozsahu dedičstva, lebo v tomto konaní sa riešia aj otázky, na ktoré má vplyv výsledok vyššie uvedených konaní. Tiež k tomuto konaniu navrhuje pripojiť spis Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/104/2011, ktorý vyriešil neplatnosť pôvodnej kúpnej zmluvy.

5. Na pojednávaní dňa 17.06.2021 žalobkyňa 1./ uviedla, že má písomne pripravené vyjadrenie a dá ho do spisu, nech je aj súčasťou zápisnice. Vo svojom stanovisku uviedla, že pokiaľ ide o notársku zápisnicu z roku 2002, jej účinnosť vstupuje do platnosti až smrťou poručiteľky v roku 2009. Do tohto času ako by neexistovala, o jej obsahu sa mali dozvedieť zákonní dedičia na dedičskom konaní. Kúpna zmluva z roku 2006 vstupuje do platnosti po zavkladovaní na katastri. V roku 2009 zomrela poručiteľka. Žaloba smeruje k udalostiam v priamom súvisi s danou zmluvou, prevodom vlastníckych práv a okolnostiam za akých k tomu došlo. Za jednoznačné a nespochybniteľné skutočnosti považuje dva znalecké posudky, ktoré potvrdili, že v čase uzatvorenia danej zmluvy bola poručiteľka zdravotne nespôsobilá na právne úkony, čo potvrdil aj rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/104/2011, na základe ktorého bola predmetná zmluva zrušená. Žalovaný so svojou manželkou o zdravotnom stave poručiteľky vedeli, a ani táto vedomosť im nebránila kúpnu zmluvu uzatvoriť. Žalovaný so svojou manželkou v tomto konaní potvrdili, že boli pri overovaní podpisu poručiteľky. Znalecký posudok písmoznalca zadaný Okresným súdom Partizánske jednoznačne určil, že kúpnu zmluvu nepodpísala poručiteľka. Aj zdravotná dokumentácia zameraná na schopnosť podpisu a kreslenia geometrických tvarov potvrdzuje skutočnosť, že kúpnu zmluvu poručiteľka nepodpísala. Okresný súd Partizánske sa znaleckým posudkom neradi, neberie ho na zreteľ. Žalovaný sa s manželkou vzhľadom na uvedené dopustili krivej výpovede pred súdom, a súd v danej veci zatiaľ nekonal. Žalovaný zneužil občiansky preukaz poručiteľky pre účely overenia podpisu, mal prístup do rodičovského domu, voľný pohyb v dome a vedel kde sa predmetný doklad nachádza. Podľa poslednej vôle poručiteľky sa vlastníkom nehnuteľného majetku okrem parcely XXX o výmere 915 m² stane žalovaný. Predmetom kúpnej zmluvy však bola aj vyššie uvedená parcela. Preto konanie žalovaného považuje za konanie proti poslednej vôli poručiteľky s úmyslom pripraviť ďalších zákonných dedičov (žalobcov) o dedičstvo. Podľa jej názoru žalovaný ako jediný poznal obsah závetu, keď si uvedomil, že mu chýba uvedená parcela, riešil problém kúpnu zmluvou. Došlo teda k zneužitiu osoby zdravotne nespôsobilej na právne úkony,

k zmene vlastníckych práv bez vedomia pôvodného vlastníka, bez možnosti zabránenia tohto činu, k falšovaniu úradnej listiny. Preto žalobu považuje za dôvodnú. Prípadným zamietnutím žaloby by súd spôsobil spochybnenie dvoch znaleckých posudkov, spochybnenie rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, akceptáciu odcudzenia nehmotného majetku poručiťky, akceptáciu zmeny vlastníckeho práva bez vedomia poručiťky (zneužitím jej zdravotného stavu), akceptáciu falšovania podpisu poručiťky. Má Ústavou Slovenskej republiky garantované právo na spravodlivý súd. Nenavrhuje vykonať nové dokazovanie, a žiada konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia veci konanej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/1/2021.

6. Na pojednávaní dňa 17.06.2021 právny zástupca žalovaného uviedol, že navrhuje, aby súd v súlade so základnými zásadami CSP, teda že je okresný súd viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 4Cdo/227/2019 a teda je na mieste postupovať podľa pokynov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a teda žalobu zamietnuť. Žalovaný má za to, že po rokoch dospel súd k správnej právnej závere, ktorý korešponduje s pôvodným právnym názorom tunajšieho súdu prezentovaným v rozsudku zo dňa 14.03.2017. Je jednoznačné, že v danom prípade žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a v spore nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by žalovaný bol nespôsobilý dedič po poručiťke. Čo sa týka návrhu ohľadne pripojenia spis Okresného súdu Žiar nad Hronom, rozsudky I. aj II. stupňa sa nachádzajú v tomto spise tak, ako aj poukazované znalecké posudky, preto nie je ani pravdivou argumentácia, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o dovolaní nemal k dispozícii kompletný materiál. Spor vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/94/2015 je závislý od toho, či žalovaný bude spôsobilý dedič, resp. je dedičom po poručiťke, pretože v tomto spore sa ako dedič domáha určenia jeho pohľadávky ako dediča do dedičstva. Čo sa týka sporu vedeného pod sp. zn. 5C/1/2021, poukazuje na vyjadrenie zo dňa 27.04.2021 a taktiež aj na spor v totožnej právnej veci vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 5C/101/2011. V tomto spore Okresný súd Partizánske v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne právoplatne rozhodol, že návrh žalobcov 1./ až 5./ o určenie neplatnosti závetu poručiťky zamietla. Má za to, že tento spor tvorí prekážku res judicata v spore vedenom pod sp. zn. 5C/1/2021. Bez ohľadu na to, v tomto spore nie sú splnené podmienky na prerušenie konania tak, ako to predpokladá § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Preto navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcov 1./ až 5./ zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

7. V záverečnej reči na pojednávaní dňa 17.06.2021 právny zástupca žalobcov uviedol, že sa pripája k tomu, čo do zápisnice uviedla žalobkyňa 1./ a procesne je táto vec pre neho nezrelá na rozhodnutie a žiada, aby bolo vyhovené návrhu na prerušenie konania.

8. V záverečnej reči na pojednávaní dňa 17.06.2021 právny zástupca žalovaného uviedol, že má za to, že je potrebné postupovať v intenciách právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s tým, že sa stotožňuje s tým, že žalovaný správne namietal nesprávne právne posúdenie veci, že v danom prípade došlo k nesprávnej interpretácii a aplikácii ustanovenia § 469 OZ, otázka zavrnutia hodného konania žalovaného nebola posúdená správne a preto je na mieste, aby súd rozhodol v intenciách Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a žalobu zamietol. Má za to, že z vykonaného dokazovania, ako aj z právneho posúdenia veci neprichádza do úvahy priestor na prerušenie konania v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcov a žalobkyne 1./ Navrhuje žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. V záverečnej reči na pojednávaní dňa 17.06.2021 žalobkyňa 1./ uviedla, že Najvyšší súd Slovenskej republiky neposúdil podľa nej správne to, že je rozpor medzi závetom poručiťky a rozsahom kúpnopredajnej zmluvy medzi poručiťkou a žalovaným.

10. Podľa § 461 Občianskeho zákonníka, dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

11. Podľa § 469 Občianskeho zákonníka, nededí, kto sa dopustil úmyselného trestného činu proti poručiťkovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom alebo zavrnutia hodného konania proti prejavu poručiťkovej poslednej vôle. Môže však dediť, ak mu poručiť tento čin odpustil.

12. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

13. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

14. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Žalobcovia sa domáhajú vyslovenia dedičskej nespôsobilosti žalovaného. Obe strany sporu sú účastníkmi dedičského konania po poručiťke. Žalobcovia majú za to, že žalovaný sa dopustil zavrhnutia hodného správania v zmysle § 469 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 469 Občianskeho zákonníka predpokladá dedičskú nespôsobilosť v dvoch prípadoch. Prvým je, ak sa dedič dopustí úmyselného trestného činu proti poručiťkovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom. Druhým prípadom je zavrhnutie hodného konanie proti prejavu poručiťkovej poslednej vôle vykonané osobou, ktorá prichádza do úvahy ako dedič. Za zavrhnutie hodného konanie proti prejavu poručiťkovej vôle možno považovať také konanie, ktoré spôsobí zásah do poručiťkovej vôle alebo proti nej, motivovaný dôvodmi, ktoré sú v zjavnom rozpore s dobrými mravmi. Môže to byť konanie spočívajúce v psychickom donútení alebo podvode, ktorým sa konajúci snaží poručiťka pohnúť k určitému prejavu (napr. snaží sa ho ovplyvniť vo svoj prospech alebo zamedziť poručiťkovi prejaviť poslednú vôľu). Zavrhnutie hodným prejavom môže byť aj zničenie závetu, jeho sfalšovanie alebo podvrhnutie iného závetu. Zavrhnutie hodného konania sa možno dopustiť aj po poručiťkovej smrti. Konanie z nedbanlivosti, ktoré má za následok zničenie závetu, nemožno považovať za hodné zavrhnutie.

18. Súd má za preukázané, že žalovaný sa nedopustil trestného činu voči poručiťke, jej manželovi, deťom, alebo rodičom. Z tohto dôvodu súd nemôže vysloviť dedičskú nespôsobilosť žalovaného pre spáchanie trestného činu, keďže trestný čin žalovaný voči poručiťke, alebo jej blízkej osobe nespáchal.

19. Súd ďalej skúmal, či sa žalovaný nedopustil zavrhnutia hodného konania proti poručiťkovej poslednej vôle. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že manželka žalovaného podpísala za poručiťku kúpnu zmluvu uzatvorenú dňa 10.10.2006. Predmetná kúpna zmluva bola rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/104/2011 zo dňa 19.11.2013 vyhlásená za neplatnú. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2014. Žalobcovia vyššie uvedené konanie žalovaného (uzatvorenie kúpnej zmluvy za poručiťku) považovali za zavrhnutie hodného konanie v zmysle ustanovenia § 469 Občianskeho zákonníka. Súd je viazaný rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 227/2019 zo dňa 25.11.2020. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí v odseku 22 odôvodnenia uviedol, že „Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že o dedičsky nespôsobilého dediča z dôvodu zavrhnutia hodného konania proti prejavu poslednej vôle poručiťka môže ísť iba v tých prípadoch, kedy sa dedič dopustí konania, ktorým sa snaží vyvolať usporiadanie dedičskej postupnosti v rozpore s vôľou poručiťka v tomto smere (napr. aby sa určitá osoba stala dedičom, alebo naopak, aby sa osoba, ktorú poručiťka určil závetom za svojho dediča, dedičom nestala). Zrejme pôjde o všetky druhy fyzického, alebo psychického donútenia smerujúceho k zriadeniu závetu určitého obsahu, o konanie, ktorým bolo poručiťkovi zabránené prejaviť svoju skutočnú vôľu v záвете, či zriadiť, zmeniť alebo zrušiť závet, ako i o konanie, ktorého existencie, alebo jej sfalšovaním, alebo podvrhnutím“. Nie je pravdou, ako tvrdí právny zástupca žalobcov, že sa Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní nemohol oboznámiť s rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorým vyslovil neplatnosť kúpnej zmluvy a to z dôvodu, že predmetný rozsudok sa nachádza v spise na č.l. 388 až 392. Je prílohou podaného dovolania žalovaného, preto je zjavné, že sa s ním Najvyšší súd Slovenskej republiky oboznámil.

Vzhľadom na uvedené a po preštudovaní spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že nedošlo zo strany žalovaného k zavrhnutiu hodnému konaniu žalovaného proti záвете poručiťky. Je potrebné zdôrazniť, že zavrhnutie hodného konanie musí smerovať proti poslednej vôle

poručiťky, teda proti závetu. V konaní však nebolo preukázané, že by žalovaný akýmkoľvek spôsobom konal proti závetu poručiťky. Nevyvinul na poručiťku fyzický ani psychický nátlak za účelom zriadenia závetu, jeho zmenu, zrušenie, alebo odvolanie. Takisto nekonal tak, aby bol závet zriadený len voči nemu s úmyslom ukrátiť ostatných zákonných dedičov. Ak aj žalobcovia tvrdia, že žalovaný chcel okrem nehnuteľnosti uvedených v závete nadobudnúť do vlastníctva aj parcelu č.L., toto konanie nemožno považovať za konanie proti závetu a to z dôvodu, že obsah závetu sa uzatvorením kúpnej zmluvy nijakým spôsobom nezmenil. Zavrhnutie hodné konanie proti závetu zo strany žalovaného by bolo, ak by žalovaný pohl poručiťku do závetu pridať aj žalobcami namietanú parcelu. Žalovaný teda nekonal v rozpore s dobrými mravmi tak, že by pohl poručiťku k zmene pôvodného závetu. Závet poručiťky zostal od jeho zriadenia v roku 2002 nezmenený, koniec koncov ani žalobcovia prípadnú zmenu závetu nenamietali, keďže k nej nedošlo. V prípade namietanej parcely č. XX/X aj po vyhlásení neplatnosti kúpnej zmluvy zostáva žalovaný v pozícii zákonného dediča tejto parcely. Okrem uzatvorenia kúpnej zmluvy iné konanie žalovaného, ktoré by mohlo mať za následok vyslovenie jeho dedičskej nespôsobilosti žalobcovia nenamietali. Ako vo svojom rozhodnutí uviedol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, žalovaný dedičstvo neodmietol, nebola zistená skutočnosť, že by žalovaného bola poručiťka vydedila, že by došlo k zrušeniu, odvolaniu, alebo vyhotoveniu nového závetu a zároveň, že by sa žalovaný dopustil úmyselného trestného činu voči poručiťke, jej manželovi, deťom alebo rodičom alebo zavrhnutie hodného konania proti prejavu poručiťkinej poslednej vôle. Preto súd rozhodol tak, ako je vo výroku I. rozhodnutia a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Ohľadom námietok žalobkyne 1./ v jej záverečnej reči súd uvádza, že samozrejme rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom o neplatnosti kúpnej zmluvy. Takisto rešpektuje znalecké dokazovania vykonané, či už v konaní vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, alebo v tomto konaní. Súd sa však v konaní zaoberá len predmetom konania - čo je v tomto prípade vyslovenie/ nevyslovenie dedičskej nespôsobilosti zákonného dediča (žalovaného). To však môže súd vysloviť len v prípade, ak sú splnené zákonné podmienky podľa ustanovenia § 469 Občianskeho zákonníka. Tie ako je uvedené vyššie splnené neboli, preto súd musel žalobu zamietnuť. To však neznamená, že súd schvaľuje konanie žalovaného a jeho manželky pri uzatvorení kúpnej zmluvy. Avšak táto skutočnosť nemôže mať automaticky za následok, že žalovanému bude odňaté jeho zákonné dedičské právo, pretože na odňatie tohto práva (vyslovenie dedičskej nespôsobilosti) ako už bolo uvedené vyššie musia byť splnené zákonom stanovené podmienky, ktoré podľa názoru súdu v tomto prípade splnené neboli.

20. Následne sa súd musel vysporiadať s návrhom žalobcov na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/1/2021 o neplatnosť závetu a konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/94/2015 o určenie rozsahu dedičstva. Súd je toho názoru, že rozhodnutia vo vyššie uvedených konaniach nie sú podstatné pre rozhodnutie v predmetnom konaní. Ak by aj v konaní o určenie neplatnosti závetu súd rozhodol, že závet po poručiťke je neplatný, nemení to nič na skutočnosti, že žalovaný by zostal zákonným dedičom. Určenie neplatnosti závetu, by však nemalo za následok, že by sa žalovanému odňalo právo dedič. Konanie o určenie rozsahu dedičstva takisto nie je pre rozhodnutie v tejto veci podstatné a to z dôvodu, že v konaní o určenie rozsahu dedičstva sa koná len o určení, ktorý majetok do dedičstva po poručiťkovi patrí. V tomto konaní sa však nerozhoduje o tom, kto je alebo nie je dedičom po poručiťkovi, a ich spôsobilosti dedič ako takej. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcov na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/1/2021 o neplatnosť závetu a konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/94/2015 o určenie rozsahu dedičstva zamietol.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keďže žalobcovia mali vo veci úplný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.